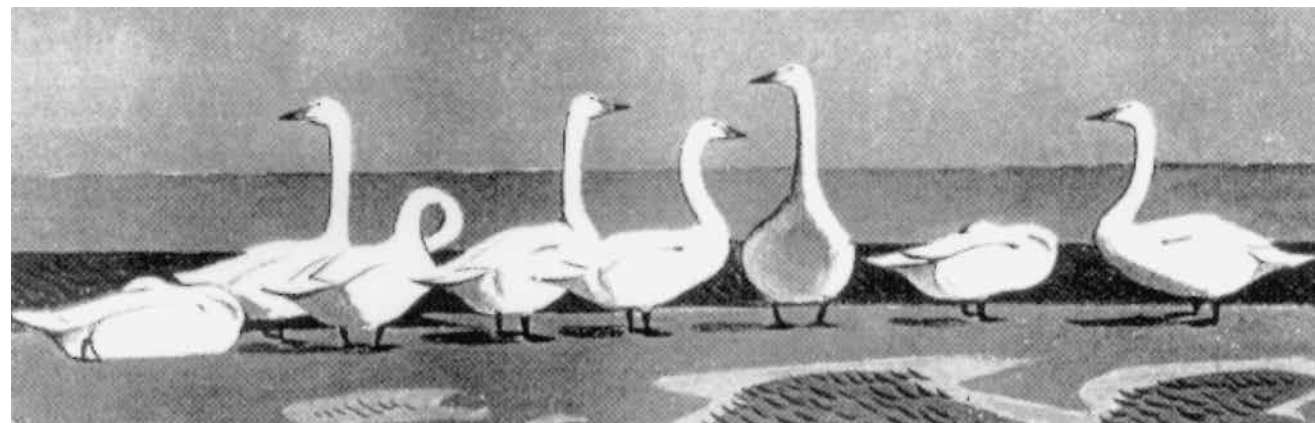

Haveristen sukuseura ry:n
jäsenlehti n:o 47

Sisällysluettelo:

Puheenjohtajan palsta	1
Sukukokous 9.-10.6.2006.....	2
Helmi Kaukinen 100 v.....	4
Tiesittekö että	6
In Memoriam Mirja Marjanen.....	7
In Memoriam Saara Töyry	10
Matka Vienan Karjalaan	12
Karhun pyynti 1963-64	3
HaverCup ja Arvin Askel	15
Karhu	16
Kokouskutsu/esityslista	18
Toimintakertomus 2005	19
Tuloslaskelma 2006.....	20
Tase 2006	21
Toimintasuunnitelma 2007	22
Talousarvioehdotus 2007.....	23
Marssilaulun nuotit.....	24

Arvoisat Haveristen sukuseuralaiset

On alkanut vuosi 2007 ja kansakunta on valinnut uudet edustajansa hoitamaan yhteisiä asioitamme Helsingin suurelle Arkadianmäelle. Tuuletus kävi kovana niin kansanedustajien kuin sitä kautta ministerienkin henkilöiden kohdalla. Moni vanha konkari sai väistyä ja uusia, sekä toisia vanhoja konkareita tuli tilalle. Poliittinen hallinnollinen johto pääosin vaihtui ja uudet tuulet alkanevat vähitellen puhalttaa. Se ovatko tulevat tuulet suotuisia vai eivät, jää tulevana lähivuosina nähtäväksi. Onnittelut kansakunnalle, jotta parlamentarismien on annettu toimia puhtaimmalla tavallaan.

Ilmojen haltija on ottanut, monilla mittareillakin todistetun, uuden otteen maapallomme olosuhteisiin. Lähimenneisyydessä syksyä on jatkunut vuoden vaihteeseen saakka ja talviaika on jäämässä erittäin lyhyeksi, koska kevättä alkaa painaa päälle jo helmimaaliskuussa. Meille pohjoisen ihmisille tämä ei tiedä hyvää. Perinteikkäät

talviset harrastukset ja toimintamallit luonnon kanssa ovat vähitellen väistymässä harrastusmahdollisuuksien puutteeseen. Ihminen on jollakin lailla sopeutuvainen, mutta muut luontokappaleet ja ympäristö itsessään joutuu vielä kovan paikan eteen. Emme nähdäkseen mahda asialle kuitenkaan mitään, joten muutoksiin pitää jotenkin varautua. Hiihtokilpailuladut jouduttaneen tulevaisuudessa tekemään keinojumella ja mäkeä hyppimään muovilta. Vuokattiin taitaa olla jo suunnitteilla mäkihyppyhalli

Sukuseuratoimintamme on ollut suhteellisen perinteikästä, minkäänlaisia uusia mullistuksia ei ole toteutettu. Yhteydenpitoa on ollut eri asiayhteyksissä muihin sukuseuroihin ja lisäksi on toimitettu sukuseuraselvityksemme Sukuseurojen keskusliitolle. Muusta menneestä ja tulevasta toiminnasta on kerrottu tämän lehtemme sivuilla kohdassa toimintakertomus 2006 ja toimintasuunnitelma 2007.

Olisi kullanarvoista löytää konstit aktivoidaksemme jäsenistöämme lehdistökirjoitteluun mukaan. Olen syvästi huolissani meidän kirjallisen- ja sukuperinteemme katoamisesta, jos emme saa seuratoimintamme yhteydessä hoidettua paremmin tämän katoavan lähihistoriamme tietoja talteen ja kirjallisesti säilytettävään muotoon. Tätä haasteellista tehtävää tulee meidän hoitaa kunnialla ja jatkuvasti, koska historiaa menee jatkuvasti multiin - tosin sitä syntyy myös jatkuvasti lisää. Meidän tulee elää kokoajan ajanhermolla ja

poimia hedelmät kohdaltamme talteen silloin kun ne ovat kypsiä.

Tulevana kesänä pidämme kesäkuun 9.–10. päivänä kesätapahtumamme Kesä-lahdella Karjalan Kievarissa. Ohjelma ja muut oheisasiat ovat toisaalla tässä lehdessä. Toivotan Kesälahdelle

mahdollisimman monen sukukuntamme jäsenen Tervetulleeksi. Luvassa on jälleen monituista ohjelmaa ja iloista seurapiirielämää.

Toivotan sukukuntamme jäsenille hyvää kesänalkua ja menestystä!
Esko Haverinen, puheenjohtaja

Tervetuloa Sukukokoukseen 9.-10.6.2007 Kesälahdelle Karjalan Kievariin

Lauantaina 9.6.2007

Klo 11.00 – 13.00

Ilmoittautuminen ja tulokahvit

Klo 13.15

Viirin nosto ja Karjalaisten laulu

Klo 13.30

Vapaaehtoista ohjelmaa:
- Käynti vanhassa Pekkalassa sekä Myllytuvan museoalueella vanhaa Haveristen Savutupaa katsomassa (yhteiskuljetus)
- Kievarilla mahdollisuus kalastukseen, saunontaan ,peleihin , luontopolkuun , vapaata seurustelua

Klo 16.00

Kuulantönnön ja tikanheiton mestaruuskisat, lapsille oma Sulkaperunan heitto-kisa

Klo 18.00

Päivällinen Kievarin salissa
Kesälahden Mieslaulajat esiintyvät

Klo 19.30

Iltaohjelma , palkintojenjako , arvonta
Karaoketanssit

Sunnuntai 10.6.2007

Klo 8.00 – 9.30

Aamiaisaika

Klo 9.40

Kuljetus kirkkoon , Jumalanpalvelus ja käynti Sankarihaudoilla

Klo 12.00 – 14.00

Kirkkokahvit ja
Sukukokous Kievarin kokoushuoneessa

Kokouksen jälkeen mahdollisuus ruokailuun.

Majoitusvaraukset Karjalan Kievarista , puh. 013-371421,
sähköposti: kievvari@karjalankievari.inet.fi
Kievarin kotisivut: www.karjalankievari.fi, josta löytyvät majoitusvaihtoehdot ja
muu tarvittava tieto kokouspaikasta.

**Kokousviikonlopun ohjelmiin ja
ruokailuihin osallistumisesta ilmoittautumiset :**

Päivi Koponen p. 050-4005705 tai paikki.koponen@pp1.inet.fi
Marja Liisa Haverinen, puh. 040-7056759 tai
marjaliisa.haverinen@luukku.com
Kirsti Kärnä, puh. 040-7589965

Ruokailu hinnat :

Päivällinen lauantaina: 10,00 € / hlö,
lapset 4-12 v. 5,00 €/ hlö, alle 4 v. ilmainen
Aamiainen muille, kuin huonemajoittujille:
6,00 € / hlö, lapset 3,00 €
Lounasvaihtoehdot sunnuntaina: salaattipöytä 5,00 € /hlö,
keittolounas 7,00 € / hlö ja
noutopöytä 10,00 € /hlö
(sis. alkuruoat ja kaksi lämmintä ruokaa)
Kaikkiin vaihtoehtoihin kuuluu leivät, levitteet, ruokajuoma jälkiruoka ja kahvi.

Agneta Maria Pölläsen (os. Haverinen) tytär Helmi Kaukinen (os. Pöllänen) 100 vuotta 5.1.2007

Helmi täti syntyi Karjalassa Äyräpään pitäjän Pölläkkälän kylässä 5.1.1907 Optatus ja Agneta Maria Pölläsen perheen nuorimmaisiksi. Vanhempia sisaruksia hänellä oli kuusi: Nelly Matilda, Einari, Maria, Elsa, Väinö, Aino ja Venla Siviä. Siviä-täti saavutti myös korkean iän. Hän kuoli kaksi kuukautta ennen kuin olisi täyttänyt 100 vuotta.

Vanhin sisko Nelly Matilda oli muuttanut USA:han ennen Helmi -tädin syntymää. Lapsuudesta tädille on jäänyt rakas muisto isosiskon lähettämästä ihanasta nukesta, jota sai vain katsoa. Nukella ei saanut ollenkaan leikkiä. Se oli liian hieno siihen. Vieläkin täti kertoilee tätä tarinaa ja toteaa, että sellaista oli siihen aikaan.

Kouluvuosien jälkeen täti toimi liikelalla Koti Karjalassa kauppa-apulaisena ja kaupanhoitajana. Hän kertoo olleensa jo todella nuorena kaupanhoitaja. Avioiduttuaan Aaro Kaukisen kanssa täti jatkoi kauppa-apulaisena samassa osuuskaupassa, jossa tuore aviomies oli kaupanhoitajana. Sodan jaloista piti lähteä pois kotikonnuilta. Uusi koti ja työpaikka löytyivät Enonkosken Juvolasta. Aviopuolison jäätyä

eläkkeelle pariskunta muutti Kouvo- laan. Siellä täti jatkoi vielä muutaman vuoden työelämässä Valtakadulla toimineessa Ruoka-Aitassa. Leskeksi täti jäi vuonna 1978.

Nuorimmaisena sisaruksista täti huolehti työnsä ohessa vanhan äitinsä sekä pienen äidistään orvoksi jääneen veljentyttärensä hoidosta. Perheeseen syntyi aikaa myöten kolme omaa lasta. Siihen aikaan äitiyslomia ei juuri tunnettu, joten tädillä riitti yllin kyllin puuhaa. Yhteiskunnallisestikin täti on valveutunut. Pitkän elämänsä aikana hän on äänestänyt aina, kun vaalit ovat olleet. Niin hän teki myös tämän vuoden 2007 eduskuntavaaleissa.

Satavuotias täti ei lähde arvioimaan pitkän ikänsä salaisuutta. Yksi ainakin on varmaa, että kiinnostus päivittäisiin asioihin on yhä vahva. Hän soittaa päivittäin Turun seudulla asuville lapsilleen ja lukee sanomalehden kannesta kanteen, seuraa televisiosta uutisista urheiluun ja kävelee. Hänhän on entinen voimistelija. Rollaattorin hän suosui ottamaan lastensa pitkäaikaisesta taivuttelusta vasta 98 vuoden iässä.

Helmi-tädillä pää toimii yhä terävästi.

Näkökyvyssä ei ole pahemmin moittimista, mutta kuulo on viime vuosina alkanut reistailla. Onneksi kuulolaite on apuna. Henkisestä vireydestä kertoo sekin, että täti aivan viime vuosina kokosi tyttärensä tyttärelle ylioppilaslahjaksi kuvakertomuksen omasta perheestään.

Täti on aina ollut tyylikäs. Tänä päivänäkin tati on sitä ja lisäksi ikäistään huomattavasti nuoremman oloinen. Ryppyjäkään hänellä ei juuri ole. Tädillä on edelleen arki- ja pyhävaatteet, aivan kuten lapsuudenkodissa opetettiin. Kaula- ja korvakoruissa on varaa, mistä

valita, ja kyllä tati niitä vaihteleeekin.

Kun tati täytti 95 vuotta, hänen kampaajansa lupasi piuvata satavuotispäivän kunniaksi permanentin. Tänä vuonna tati muisti sen ja kampaaja lunasti lupauksensa. Oheisessa kuvassa nähdään tulos.

Satavuotissyntymäpäivänä tatiä kävi onnittelemassa lasten, omaisten ja ystävien lisäksi Kouvolan seurakunnan, kaupungin ja Kelan edustajat sekä Kouvolassa toimivan ikääntyneiden kerhon johto.

**Jutun muisteli ja osaksi referoi
toimittaja Marjo Asikaisen
syntymäpäiväkirjoituksesta
(Kaupunkilehti Seiska 6.1.2007, nro 2)
Helmi-tädin Aino-sisaren tytär
Eeva Töyry**

TIESITTEKÖ ETTÄ...

Syntyneitä

Sami Pylvänäinen ja Pia Luukkonen Imatralta saivat Tauno Elmeri-pojan 26.7.06

Hanna Koponen ja Antti Piironen Espoosta saivat Miko Vili Eemeli-pojan 18.8.06.

*Ei ole kooltansa suuri
tuo pikkunen,
mut aikaan sai
muutoksen melkoisen.
Toi elämään mukanaan
valoisan lisän.
teki Mervistä äidin
ja onnellisen.*

Näin runoilee 16.2.07 syntyneen Valtteri livo Juhanin mummo, Maija Oulusta

Valmistuneita:

Kuhmolaissyntyinen Risto Matias (Martin poika) Haverinen on väitellyt valtiotieteen tohtoriksi Helsingin yliopistossa 26.1.07.

Hän kirjoitti ylioppilaaksi Kuhmon yhteislukiosta v. 1984 ja valmistui valtiotieteen maisteriksi Turun yliopistosta v. 1992, pääaineena sosiologia.

Ennen tohtorin tutkintoa Risto Haverinen on toiminut yhteiskunnallisen ympäristöala tutkimus- ja kehittämistehtävissä yliopistossa ja valtion hallinnossa.

Risto asuu perheineen Kirkkonummella.

IN MEMORIAM

Mirja Kustaava Marjanen 16.2.1931–10.2.2007

Sinä yönä helmikuun kuutamo valaisi Kuhmon Lauvuskylän Lapiovaaran pirtin niin, että valoa ei tarvinnut tehdä. Kasteessa Martta ja Matti Haverisen kuutamoyönä syntynyt tytär sai nimen Mirja Kustaava. Hän jäi jo lapsena orvoksi äidistään, mutta Lapiovaaran Kustaava-mummu opasti häntä talon töihin ja antoi hyvät eväät elämään. Niin mummun opettamat kuin elämän matkan varrella opitut virret ja hengelliset laulut kantoivat Mirjaa viimeisiin päiviin asti ja saattelivat hänet myös ajasta ikuisuuteen.

Rakkaan Kustaava-mummun perintöä oli Mirjan tapa suhtautua kaikkiin ihmisiin samalla tavoin: avoimesti ja lämpimästi, aina vieraanvaraisuutta ja käytännöllistä lähimmäisenrakkautta osoittaen. ”Syötä vierasta sanoilla, kunnes keitto kerkiääpi”, oli mummu opettanut ja sitä Mirja toteutti myös omassa kodissaan vieraita kestitessään. Hänen ystävällisyytensä, iloinen naurunsa ja laulunsa tarttuivat sukulaisiin, ystäviin ja tuttaviiin.

Työtä Mirja oppi tekemään jo lapsuus-kotinsa pirtissä ja pellolla, navetassa ja metsässäkin. Hän sai aikaan paljon, tarttui toimeen kaikkialla ja ajatteli

muidenkin ahkeroin. ”Mitäpä ootte tänään puuhanneet?” oli tavanomaisin puhelinkeskustelun aloitus. Mirjan ahkeruutta kuvaa hyvin työtoverin ja ystävän, rovasti Juhani Kiiskin luonnehdinta Kirkko ja koti -lehden muistokirjoituksessa: ”Ovi edellisen asian jäljiltä ehti hädin tuskin painua kiinni, kun Mirja oli jo uusissa askareissa.”

ELÄMÄNTYÖ KODISSA JA SEURAKUNNASSA

Elämäntyönsä Mirja teki ihmisiä palvelleen. Tultuaan Kuopioon hän työskenteli

ensin keittiöapulaisena lääninsairaalassa, jossa hän kohtasi tulevan puolisonsa Timo Marjasen. He osallistuivat seurakunnan nuorten toimintaan ja seurakunnasta tuli Mirjalle työpaikka tuleviksi vuosikymmeniksi. Nuoripari hoiti talonmiehen ja suntion tehtäviä ensin Niiralan rukoushuoneessa ja sitten Haaparinteen seurakuntakodissa.

Perheeseen syntyi kolme poikaa ja kaksostytöt. Vanhin poika Jussi muisteli lapsuuskotia Mirja-äidin muistotilaisuudessa: ”Lapsena säännöt olivat selkeät. Nykyään ongelmana olevaa liian lyhyttä yöunta ei tunnettu, vaan nukkumaan mentiin ajoissa. Saunassa käytiin keskiviikkona ja lauantaina. Valoisaa vapaa-aikaa ei vietetty sisällä, vaan oltiin ulkona. Toisaalta äiti ja isä antoivat vapautta tehdä ja kokeilla kaikkea. Pihalta lähdettiin vapaasti ja Haapaniemen mielenkiintoinen ympäristö tuli tutuksi. Kun Kuopion eräseen tavarataloon tulivat ensimmäiset liukuportaat, muistan, että minä ja nuorempi veljeni Seppo kävimme niitä heti tuoreeltaan kokeilemassa asuna tyypillinen kesäasu eli uimahousut.”

Vuonna 1963 Marjaset rakensivat Inkilänmäelle oman kodin. Kaupat olivat kaukana ja Jussi kertoi muistopuheessa, miten äidin toteaman mukaan

käsivarret venyivät puoli metriä hänen kantaessaan ruokaa kaupasta isolle perheelle. Inkilänmäen kodissa myös moni Kainuusta Kuopioon muuttanut sukulais- tai tuttavaperheen tyttö ja poika pääsi aloittamaan itsellisen elämän Mirja-täidin ja Timo-sedän turvallisessa huolenpidossa.

Seurakunnan palveleminen jatkui, kun Mirja valittiin vuonna 1972 Kallaveden seurakuntatalon seurakuntamestariksi. Siinä tehtävässä hän oli vuoden 1990 kevääseen, jolloin hän jäi eläkkeelle. ”Päiviksellä”, joksi seurakuntataloa kutsuttiin, Mirja tuli tutuksi lukuisille kuopiolaisille myös taitavana pitoemäntänä.

Yhdessä Timo-ukin kanssa Mirja-mummi hoiti aina tarvittaessa lastenlapsiaan. Työnjako oli selkeä. Mummi keitti ja paistoi herkuja niin, ettei nälkä päässyt yllättämään, ja piti huolta, että lasten yllä oli aina säähän sopiva vaatetus. Ukin tehtävä oli kertoa tarinoita ja vastata päiväunille nukuttamisesta. Usein nukuttaja taisi kuitenkin päästä unten maille ennen nukutettavaansa, joka hiipi keittiöön syömään vastapais-tettua pannukakkua..

SINNIKÄS HAVERITAR

Jussi kuvasi muistopuheessaan äitinsä

erityisiä luonteenpiirteitä, sinnikkyyttä ja peräänantamattomuutta. ”Äiti muokkasi ympäristöä mieleisekseen. Mökkejä rakennettiin ja kuppeja maalattiin. Omavaraisuus ja itse tekeminen olivat aina pinnalla. Jopa Kuhmon Tervakallion mökillä, karulla kangasmaalla kallion päällä kasvoivat komeat perunat ja salaattit. Äiti kannusti meitä lapsia opiskelemaan, lukemaan ja monenlaisiin harrastuksiin. Henkiset arvot ja kulttuuri olivat hänelle tärkeitä. Äiti lauloi monissa kuoroissa ja nautti konserteista.”

Mirja oli ylpeä kuhmolaisista juuristaan. Hän kutsui mielellään kuopiolaisia ystäviä ja lastensa puolisoita perheitä ”Mirjan Kuhmoon” ja esitteli vieraille rakkaan kotiseutunsa luontoa, nähtävyyksiä ja ruokaperinnettä. Hän oli sukuseuran perustajajäsen ja halusi osallistua sukukokouksiin ja –matkoille aina, kun se oli mahdollista. Juhliin lähdettyä hän sonnustautui usein haverittaren pukuun. Kun tultiin Tervakallion mökille Lauvuskylälle, ensimmäiseksi nostettiin Haveristen viiri salkoon. Mirja oli loppuun saakka haveritar, kuten Jussi sanoi äidistään muistopuheessa.

Palveleminen ja toisten auttaminen oli Mirjalle ominaista. Hän oli aina

valmis muuttamaan omia suunnitelmiaan, jos joku tarvitsi hänen apuaan esimerkiksi pitoemäntänä, lastenlasten hoitajana tai marjojen poimijana. ”Tästä mummin elämänasenteesta me, elämän matkaa vielä jatkavat voisimme ottaa opiksemme”, Seppo-poika sanoi siunauspuheessaan.

Mirja Kustaava menehtyi vaikean sairauden murtamana varhain lauantai-aiamuna 10.2.2007. Suuren perheen äitiä ja mummia jäivät kaipaamaan Timo-puoliso, lapset Jussi, Seppo, Matti, Eve ja Anu perheineen. Suuri ystävien ja sukulaisten joukko saatteli hänet 3.3.2007 Kuopion isolle hautausmaalle, ison kuusen katveeseen odottamaan ylösnousemuksen aamua. Kodissa ja monien sydämässä on nyt tyhjä paikka. Se täyttyy vähitellen muistoilla ja kiitollisuudella, kaikella sillä rakkaudella ja huolenpidolla, jota Mirja Kustaava on elämänsä aikana meille osoittanut. Muistojen, surun ja kaipauksen keskellä meitä kantaa pääsiäisen sanoma: toivo siitä, että Jumalan luona saamme vielä kohdata.

**Rakkaasta ystävästä ja anopista
kiitollisena
Jaana Marjanen**

IN MEMORIAM

Saara Minna Susanna Töyry 20.7.1962–2.8.2006

Kuuman kesän lopulla tieto Saaran sairastumisesta ja kuolemasta saavutti yllättäen sukulaiset, ystävät ja työtoverit. Saara menehtyi arvaamatta ja nopeasti edenneeseen sairauteen.

Tätinä ja kummitätinä Saaraa muistellaan tulee mieleeni hänen aurinkoinen olemuksensa, energisyytensä, iloisuutensa, päättäväisyytensä ja nokkeluutensakin jo aivan pienestä pitäen. Organisoitokykyä hän osoitti Susanna-äitinsä kertoman mukaan jo kahden vuoden ikäisenä, jolloin hän pikkusiskon laitokselta hakumatkalla oli äidilleen sanonut, että kyllä sinulla äiti nyt on helppoa, kun vauva pesee pyykin, Titti (iso sisko 4 v) siivoaa ja hän käy hakemassa naapurista maidon. Minä puolestani muistan hänen organisoineen kouluretkiä jo kolmasluokkalaisena. Samoihin aikoihin hän

kirjoitti vanhalla Olivetilla puhtaaksi Osmo-isänsä keräämistä tiedoista neljän sukuhaaran (Haveristen, Pöllästen, Töyryjen ja Wileniusten) sukupuut virheettömästi ilman korjausnauhoja.

Saaran oli helppo tehdä päätöksiä. Jo pienenä tyttösenä hän tiesi tarkalleen, minkälaiset kengät, hatut ja takit hän haluaa – tai sitten ei mitään. Saara oli lapsesta lähtien toisia ajatteleva. Hän halusi ilahduttaa oman perheen jäseniä ja kaikkia läheisiään kaikenlaisilla pienillä muistamisilla. Hänelle tunnusomaista oli mm. kirjoitella pieniä lappusia paitsi ydin perheelleen myös meille niin mummille kuin kummillekin. Myöhemmin tuli kirjoitella ja kortteja kotija ulkomaan matkoilta. Myös perheellisenä hän noudatti tätä tapaa. Viimeksi sain häneltä kortin perheensä kanssa juhannuksena Lontooseen tekemältään matkalta. Metsämansikoita hän yllättäen poimi minulle kourallisen ja juoksutti ne autolleni, kun olin Töyryjen kesäpaikalta lähdössä noin viikko ennen hänen sairastumistaan.

Saaralle mieluinen harrastus oli ratsastaminen. Tämänkin pappilan tyttölle ehkä hieman erikoisen harrastuksen hän aloitti jo hyvin nuorena tyttönä. Harrastuksesta tuli elämän ikäinen. Vielä viimeisenä kesänään hän toteutti ratsastusvaelluksen. Saaralle oli erittäin rakas myös vanhempiensa kesäpaikka, niin peruskaupunkilainen

kuin hänestä tulikin. Jo aivan pikkutyttösenä hän otti käteensä kesäpaikan hiekkaa ja ihasteli, että onko tämä nyt meidän. Sisarustensa, Titin (Kristiina) ja Hannelen, kanssa hän souteli joka kesä mökkijärven ympäri. Niin tapahtui tänäkin Saaran viimeiseksi jääneenä kesänä vain joitain päiviä ennen sairastumistaan. Saara halusi juurruttaa lapsiinsa, Minnaan ja Mika-Mattiin, rakkautta sukuun ja suvun maihin. Lapset olivatkin usein vanhempiensa, isovanhempiensa ja tätiensä mukana kesäpaikalla ja muissa menoissa, jotka olivat lähinnä lasten harrastuksiin liittyviä. Mukana oli myös lasten kavereita milloin yksi milloin useampikin.

Saaran muistotilaisuudessa ja hänestä kirjoitetuissa muistokirjoituksissa näkee, että Saara oli muidenkin mielestä määrätietoinen ihminen. Kristiina-siskon Lääkärilehdessä julkaistusta koskettavasta muistokirjoituksesta ilmenee, että jo nuorena Saara halusi lääkäriksi. Työtoverit kirjoittivat, että parikymmentä vuotta sitten vain harvat nuoret lääkärit halusivat nimenomaan työterveyslääkäreiksi, mutta Saarelle tämä tavoite oli selvä jo pian lääkäriksi valmistumisen jälkeen. Hänellä oli tutkimusaiheena ”lääkärien työolot ja kuormittuneisuus 1997”. Saara väitteli tohtoriksi Kuopion yliopistossa 2.9.2005. Tutkimustyötä Saara teki Kuopiossa ensin Työterveyslaitoksella (1997-2001) ja sitten Kuopion Yliopistolla työterveyshuollon kliinisenä opettajana aina kuolemaansa saakka. Hän piti työstään ja hänestä pidettiin opettajana.

Saara oli aurinkoinen, hymyilevä ihminen. Hän oli täynnä energiaa ja valmis auttamaan toisia. Saaralla oli kyky sovittaa eriäviä näkemyksiä ja yhdistää erilaisia ihmisiä työskentelemään yhteisen päämäärän puolesta. Sen hän teki hyvin taitavasti, tuomatta itseään esille ja syyllistämättä, mutta päämäärätietoisesti luopumatta hankkeen tavoitteista. Häni valmistautui kokouksiin huolellisesti ja mietti etukäteen mahdollisesti esiin tulevia ongelmia.

Samalla tavalla Saara käyttäytyi ja menetteli perhe- ja ystäväpiirissä. Saara oli auttavainen, vilpitön ja rehellinen lähimmäinen meille kaikille. Aina hänellä oli iloinen hymy ja joku sana vastaantulijalle. Hänen ilonsa oli oman perheen, omaisten ja läheisten hyvinvointi ja tyytyväisyys. Nyt Saara, meidän päiväperhosemme, on poissa. Meillä, Saaran omalla perheellä: Jari-puolisolla, Minna-tyttärellä ja Mika-Matti-pojalla, Osmo-isällä, Susanna-äidillä, sisaruksilla: Kristiinalla ja Hannelella ja tädeillä sekä muilla sukulaisilla, ystävillä ja työtovereilla on suuri eronikävä ja kaipaus. Kauniit muistot hänestä eivät kuitenkaan katoa mielistämme. Olemme kiitollisia, että meillä on ollut Jumalan antamana lahjana ja lainana Saara ja Saaran ystävyys ja hyvä työtoveruus.

Muisteluksen kokosi muistopuheista, kirjoituksista ja omista kokemuksista

Saaran kummi ja täti Eeva Töyry

SUKUSEURAN MATKA VIENANKARJALAAN

Matkan toteutusajankohdaksi on suunniteltu 3. – 5.8.2007. Matkan järjestäjä on Matka-Kyllönen Oy Kuhmosta. Matka toteutetaan, jos lähtijöitä on vähintään 30 henkeä.

Matkan ohjelma

1. päivänä: Kuhmo-Kostamus-Jyskyjärvi, jossa lounas perheessä. Jatketaan Belomorskiin, päivällinen ja yö hotellissa.
2. päivänä: Aamiaisen jälkeen laivamatka Solovetskin saarelle Vienan merelle, jossa opastettu luostarikerros ja lounas. Illaksi tulo Beloborskiin, päivällinen ja yöpyminen.
3. päivänä: aamiaisen jälkeen lähtö Murmanskin tietä etelään: Rukajärvi-Tiiksa-Kostamus

Matkan hinta

Bussin kokonaishinta 1.400 €

Majoitus/laivapaketti

195 €/henkilö, joka sisältää: majoitus 2 yötä, aamiaiset, 2 päivällistä, lounas Jyskyjärvellä ja Solovetskissa, laivamatka ja opastus Solovetskissa

Ryhmäviisumi

45 €/henkilö, ryhmäviisumiin tarvitaan passista kopio

JOS matkalle lähtijöitä olisi 40 henkeä, tulisi matkan hinnaksi yhteensä 275 €/henkilö. Jos jollakulla on oma voimassaoleva viisumi vähentää se henkilön hintaa ryhmäviisumin(45 €) verran.

Ilmoittautumiset 10.6.2007 mennessä

Reino Haveriselle puh. 040-596 1594 tai
Martti Haveriselle puh. 040-536 2324.

KARHUPYYNTI 1963-64

Kuhmon Lentiiran Änätipäessä

Aholan koulun opettaja Kalevi Savilaakso oli kuullut että Lylyvaaran talossa oli kuollut hevonen. Kalevi tuli meille Kotilaan ja sanoi, että käydään noutamassa raato ja viedään karhulle syötiksi maastoon. Niin me lähdimme traktorilla hakemaan raatoa. Kalevi ja Seppo istua kerkottivat lavalla ja minä olin kuskina. Kiersimme Lentiiran järven toiselle puolelle ja menimme talosta kysymään raatoa.

Emäntä oli kotona ja sanoi että se on haudattu mäen alla olevalle suolle. Ei muuta kuin traktori ympäri ja takaisin mäen alle. Siltähän se paikka löytyi ja ei kun kaivamaan. Ehdimme aloittaa kaivamisen, kun emäntä tuli ja sanoi että raatoa ei saa ottaa, jos siinä on ollut vaikka pernarutto. Emäntä lähti takaisin. Pienen neuvottelun jälkeen, päätettiin kaivaa ruho esiin. Haju oli valtava kun saimme ruhon näkyviin. Seppo ja minä emme voineet olla lähellä, mutta Kalevi kaivoi lisää ja paloitteli ruohon, nosti pois ja täytti montun. Nostimme yhdessä ruhon palat kyytiin ja lähdimme paluumatkalle. Ajoimme traktorilla Änätipään tien päähän ja siitä ponttoonilla ruohon osat salmen

yli ja Salmen traktorilla Lyyliampea kohti. Loppumatka, noin kilometri, vietiin kantamalla. Hautasimme ruohon osat lammen lähelle suon reunaan aika matalaan. Kalevi rakensi kolmen lähellä olevan puun varaan lavan karhuhun ”vahtuuta varten”. Sinä kesänä ei tapahtunut mitään mutta seuraavana kesänä Kalevi kävi haaskalla ja tuli meille sanoen että nyt on karhu käynyt. Sovittiin Kalevin kanssa että hän menee vahtiin ja minä olen jälkien palauttaja. Kävelin loppumatkalla ja sautin tarkasti Kalevin jalanjälkiä. Kalevi lähti nousemaan ylös ja minä ojensin

hänelle kiväärin toivottaen onnea karhun ampumiseen. Lähdin takaisin muina miehinä laulellen ja vihellellen. Nukuimme Sepon kanssa aitassa ja valvoimme vielä kun ulkoa kuului vihelys noin klo 10.30. Hyppäsimme ylös ja arvasimme Kalevin ampuneen karhu. Kalevi kertoi ampuneen karhuemon ja sillä oli ollut kaksi pentua mukana. Ei muuta kuin hakemaan karhun raatoa. Kantamalla kilometri Salmen traktorille ja ponttoonilla uitto yli salmen meidän traktorille. Ajoin traktorin kotipihaan Kotilaan kellon ollessa noin puoli kaksi. Pian oli koko kylän väki katsomassa karhunraatoa. Kalevi nylki karhun, möi nahkan sekä lihat (siitinluusta en tiedä) paistaen pienen osan lihoista, jota saimme maistella.

Myöhemmin Kalevi teetti Kuumun sepällä Oiva Huuskolla verkkohäkin karhunpentujen pyyntiä varten. ei muuta kuin häkki Lyytilammen suonlaitaan. Karhunpentuja pyytämään edellä mainituin kuljetusmuodoin. Olin syyskesällä Moilasen Pekan viljelyksellä karhitsemassa kun sisko Liisa tuli sanomaan että karhun pennut ovat menneet häkkiin. Karhi tipahti alta aika yksikön traktorin perästä ja täyttä vauhtia kotiin hakemaan peräkärriä. Vauhti oli metsätiellä sen verran kovaa että

siinä ei pystynyt istumaan, vaan seisaaltaan piti ajaa. Traktori kärryineen Änätipään tienpäähän ja veneellä yli salmen ja sieltä Salmen talon traktori hakemaan häkkiä pentuineen. Pentu oli tosiaan mennyt häkkiin. Porukkaa kertyi häkin luo melkoisesti. Tuli siihen myöskin häkin tekijä Oiva Huusko. Siinä tuli puheeksi että eikö ole kellään asetta, johon Oiva Huusko tuumi, että on minulla repussa pistooli. Yritimme porukalla nostaa häkkiä, mutta eihän se ähäntänytkään. Karhunpentu oli kaivanut maata häkin raoista aika runsaasti. Ei muuta kuin toisen härnäämään pentua ja toiset poistamaan maata. Saimme tyhjennettyä häkin vaikka pentu oli äkäinen. Sen pää mah-tui häkin 150 x 150 mm silmistä ulos ja kypälää tuli jatkuvasti. Taas kilometrin kantourakka salmen traktorille, siitä Salmen taloon ja ponttoonilla yli meidän traktorin kyytiin. Oli kyllä mukava kuljettaa häkkiä traktorin lavalla. Kun karhun pentu kiipeili koko ajan häkin seiniä pitkin. Kotipihaan tultua, kyläläiset olivat jo odottamassa. Siitä sitten kuljetimme häkin karhuineen Aholan koulun halkoliiteriin. Siellä se oli muutamia viikkoja käyden välillä näytillä Kuhmon keskustassa. Myöhemmin pentu päätyi Tampereelle. Toista kar-

hunpentua vahtasimme vuorotellen lavalla Kalevin kiväärin kanssa. Sepon mennessä kerran vuoroon, minun ollessa jälen palauttajana, laukesi Sepolla pyssykin vahingossa. Ei sitä toista pentua näkynyt, vaikka viikkokausia kyttäsimme. Tästä on jäänyt mieleen mukavat muistot.

Reino Haverinen, Kuhmo

Karhunpentu kerrostaloasunnossa Kostamuksessa v. 1993 Kostamuksen navettarakennuksen rakentamisen aikaan. Lehtovaaran Leon naapurin talossa oli karhun pentu elättinä. Menin Leon pojan Viktorin kanssa katsomaan pentua ja sain pitää sitä sylissä ja se oli kuin koiran pentu. Toklasi hampailla ja pissasi sukalle. Kertoivat veturimiesten löytäneen orvot pennut radan varrelta ja otaneen hoiviin. Myöhemmin pennut on viety Pietarin eläintarhaan.

HAYER-CUP JA ARVIN ASKEL

Haver Cup -tennisturnaus järjestetään Kangasniemen Helkkimenniemessä 14.-15.7.2007

Sarjat: naiset ja miehet kaksinpeli, nelinpeli miehet ja sekanelinpeli.

Arvin askel juoksukilpailu järjestetään sunnuntaina 30.9.2007 myös Helkkimenniemessä.

Molempiin tapahtumiin ilmoittautuminen Arvi Haveriselle, puh. 0400-642 884.

KARHU

Juoksin lapsena pihamaalla ja näin naurispellossa miehen puvussa, jota ennen en ollut nähnyt. Paniikin vallassa kipitin sisälle äidille huutaen: naurispellossa on Anti-Kristus. Äiti paljon uskonnosta puhuneena oli lapsen mieleen tartuttanut tuon nimen. Äiti käy katsomassa ja sanoo: ”Poliisi siellä on”. Poliisi astuu tupaan puukko ja nauris kädessä ja sanoo äidille: ”On teillä kova kohtalo kun karhu syö lampaat ja poliisi naurii”. Silmät vettä valuen äiti nauroi myöhemmin tapausta.

Kerran tappoi karhu kaksi äidin ainutta lehmää. Isän ja naapurin Pekan hevosen (yhdessä omistivat) pisti karhu muonaksi sekä meidän ja naapurien lampaista tappoi karhu 18. Perhe näki nälkää karhun takia. Veijon ensimmäinen muisto lapsuudesta on selkäsauna. Äiti oli saanut lasillisen maitoa sairaalle Helvi sisarellemme. Veijo nälkäisenä oli itkenyt maitoa. Koivuvitsa oli korvannut maito tilkan. Vanhempi veljeni Aulis kuoli vuoden ikäisenä. Petohelvetin seurauksena Veijolla oli riisitauti. Äiti oli peloissaan karhun tihutöistä ja käytti karhun niminä rumahenki, pahahenki. Äiti sanoi, ettei karhua saa manata, se vain yltyy

pahantekoon.

Tahvelan isäntä Matti Kemppainen oli hyvä erä- ja tarinamies. Lähellä asuvana hän kävi usein meillä tarinoiden kanssa. Matti kertoi: ”Löysin metsästä karhun paskaläjän, tein koivuvitan, kääntelin vitalla sitä läjeä. Näätti jotta se on lampaan villojen sisään keränny kokonaisia puolukoita. Vaekka oesi hilloosa ne keränny. Minä sillä koivuvitalla piiskasin paskaläjän tuusan liivaksi ja sanon jotta tulehan saatanan leätänä”.

Matin poika Toivo ampui karhun 1950-luvulla. Minä kuljin kansakoulua Kuusa-mon kylällä. Matkaa kotoa kouluun oli 5 km. Usein minulla oli mukana haulikko. Kerran oli karhu kävellyt pitkän matkan samaa polkua. tuli pelko ja otin mukaan koulumatkalle Veijon ”seitsenmillisen” kiväärin. Karhu teki pahojaan myös Kuu-samon kylällä. Talon aidatun hakamaan lampaista oli karhu tappanut muutaman, nostanut aidan yli ja syönyt. Kaksi miestä oli yöllä ladossa vahdissa. Karhu oli tullut ja ajanut lampaista ympäri hakamaata. Miehet olivat kiivenneet katolle että näkisivät ampua. Karhu oli huomannut miesten aikeet ja pötkinyt pakoon. Kaksi miestä oli istunut vahtilavalla. Mo-

lemmilla oli näkösuunta haaskalle päin. Karhu oli tullut miesten selkäpuolelta ja kävellyt haaskan ohi. Miehet eivät saaneet käännetyksi kivääriä karhua kohti. Isäntä oli ojaa kaivamassa suopellolla. Karhu oli tallustellut näkösälle. Isäntä juoksi kotiin ja ampui kiväärin lippaallisen ilmaan an-taakseen karhulle vauhtia pakomatkalle. Edellä kuvatuissa tapahtumissa ei käytetä miesten nimiä, etten saisi palautteena ”korvanmakiaa”.

Talvella kuoli naapurin lehmä. Veimme Einon kanssa ruhon hevosella kilometrin päähän kotoa suon reunaan. Kuljimme naapurin Einon ja Veikon kanssa viikko kerrallaan työssä kenttäsiirkkelin mukana Hyrynsalmella. Tulimme lauantaina kotiin ja Pekka-ukki sanoi: ”Nyt on karhu käynyt haaskalla”. Einon kanssa läksimme, mukana reppu, kirves, nauvoja ja Einolla ”seitsenmillinen”. Tarkoitus oli että teemme ensin vahtilavan puuhun ja käymme yöksi vahtiin. Tulimme suon reunaan, jonka toisella reunalla haaska oli. Emme nähneet karhua haaskalla, joten lähdimme ylittämään suota. Kävelimme rinnakkaine ja hiljaa juttelimme. Suon keskellä näimme karhun nousevan haaskan takaa. Kyykistyin suolle Einon ammutatueksi. Eino laittoi kiväärin mi-

nun olkapäälle ja pamautti. Menimme haaskalle. Haaskan takana oli karhusta irronnut karvatukko. Karhun pakoajäljille oli valunut verta ja jäljet johtivat suolta vaaran rinteeseen. Mustikan varvuista tarttui verta kumikenkiemme varsiin. Karhu jatkoi matkaansa ja me emme sitä tavoittaneet. Kiväärin paine rikkoi minulta korvan tärykalvon ja suurin osa korvan kuulosta meni ainiaaksi.

Lopuksi karhu vitsi: Muinoin karhu oli mieltynyt kaurahalmeeseen. Oli syönyt, sotkenut ja tehnyt ulosteita. Talon miesväki ei kiireiltään joutanut häättämään kontiota. Emäntä otti puolukkaämpärin ja poimi halmeen reunalta puolukoita. Emäntä huomasi karhun istuvan ja tuijottavan ja pyllisti paljaan takapuolensa karhulle. Karhu nostaa etukäpäälät silmiensä suojaksi, kääntyy ympäri ja karjuu hirveästi pakoon pötkiessään. Karhu ei palannut enää. Talonväki ihmetteli tapauksen tehoa ja meni kysymään asiaa karhutietäjältä. Tietäjä sanoo: ”Karhun muisti on kaksi vuotta ja kun sitä loukataan, se ei sen ajan kuluessa palaa”.

Hyvä lukija, vitsiä lukuun ottamatta tämä tarina on tosi!

Matti Haverinen, Lentiira

Haveristen sukuseuran ry:n vuosikokous KOKOUSKUTSU / ESITYSLISTA

Aika: Sunnuntaina 10.6.2007 klo 13.00, Karjalan kievarilla, Kesälahdella

1. Kokouksen avaus
2. Kokouksen toimihenkilöiden valinta
 - puheenjohtaja
 - sihteeri
 - kaksi ääntenlaskijaa
 - kaksi pöytäkirjantarkastajaa
3. Todetaan kokouksen laillisuus
4. Kokouksen työjärjestyksen hyväksyminen
5. Muistamiset
6. Käsitellään vuoden 2006 toimintakertomus
7. Esitellään vuoden 2006 tilinpäätös ja tilintarkastajien lausunto
8. Päätetään tilinpäätöksen vahvistamisesta ja vastuuvapauden myöntämisestä tilivelvollisille
9. Vahvistetaan toimintasuunnitelma, tulo- ja menoarvio vuodelle 2007
10. Päätetään jäsenmaksun suuruus vuodelle 2008
11. Valitaan sukuseuran puheenjohtaja
12. Valitaan hallituksen jäsenet erovuoroisten tilalle
13. Valitaan yhdyshenkilöt kotimaassa ja ulkomailla
14. Tilintarkastajien valinta
15. Valitaan jäsenlehti Pyällyspuun-lehden päätoimittaja
16. Käsitellään vuosikokousaloitteet
17. Päätetään vuoden 2008 vuosikokouksen pitopaikka
18. Muut esille tulevat asiat
19. Kokouksen päättäminen

TOIMINTAKERTOMUS v. 2006

Haveristen sukuseuran toimintavuosi on ollut pääosin perinteikäs. Kuhmossa vietettiin sukuseuran 20 – vuotis juhlallisuuksia kesäkokouksen yhteydessä 16. - 17.6.2006. Juhlallisuuksien yhteydessä luovutettiin ansioituneille sukuseuranjäsenille Heli Haverisen suunnittelemat kunniakirjat.

Juhlassa esitettiin Seppo Haverisen uudelleen sanoittama Haveristen sukumarssi.

Hallitus kokoontui 4 kertaa toimeenpannen täytäntöön sukukokouksen päätöksiä

Sukuseuran jäsenrekisteriä on ylläpidetty perinteiseen tapaan ja jäsenistön määrä on pysytellyt entisellä tasolla. Jäsenistön määrä on noin 400 henkilöä

Sukuseuramme ei nähnyt tarvetta lähteä mukaan Kuhmolaisjuuristen sukujen ”Kantatilojen merkitsemisprojektiin”, jota Eskil Piira sukuseura ry meille esitti. Kaikkea yhteistyötä sukuseurojen kesken kannatettiin, mutta erityisesti tähän projektiin vastattiin kieltävästi.

Perinteinen Haver-Cup 2006 tennista-

pahtuma on pidetty, lisäksi erilaiseen kilpailutoimintaan on osallistuttu monimuotoisin tavoin.

1.10.2006 pidettiin Kangasniemen Helkkeenniemessä Arvin askel-juoksupahtuma

Tiedotustoiminnassa on jatkettu Pyällyspuu-lehden julkaisua, lehti on ilmestynyt 2 kertaa.

Internet sivut on päivitetty.

HAVERISTEN SUKUSEURA RY**TULOSLASKEMA**

1.1.2006-31.12.2006

1.1.2005-31.12.2005

VARAINAINEN TOIMINTA

Lehden toimitus	1.894,69	2.603,56
Toimistokulut	219,12	253,85
Pankin kulut	193,80	210,78
Muut kulut	1.720,60	1.164,25
Varaston muutos	<u>192,87</u>	<u>96,15</u>
	4.221,08	4.328,59

VARAINHANKINTA

Saadut jäsenmaksut	4.440,00	4.615,80
Myynti	490,00	253,15
Korkotuotot	22,21	20,13
Muut tuotot	<u>454,00</u>	
	5.406,21	4.889,08

SAARENMAAN MATKA

Matkan kulut	7.075,00
Matkan maksut	<u>7.080,00</u>
Ylijäämä	5,00

TILIKAUDEN YLI-/ALIJÄÄMÄ 1.185,13 € 565,49 €

=====

Haveristen Sukseura ry**TASE**

31.12.2006 31.12.2005

VASTAAVAA**Vaihtuvat vastaavat**

Vaihto-omaisuus

Tavarat

Adressit 58,00 158,00

Isännänviiri 894,56 950,47

Vaakunat

Standaarit 50,46 50,46

Pinssit 110,00 110,00

Kirjat 3.338,40 3.475,36

4.551,42 4.744,29

Saamiset

Siirtosaamiset 265,00 265,00

Rahat ja pankkisaamiset

Kuhmon OP 8.882,68 8.293,13**13.699,10 € 13.302,42 €****VASTATTAVAA****OMA PÄÄOMA**

Muut rahastot

Lahjarahasto 6,73 6,73

Edell.tilik.ylijäämä 11.223,70 10.658,21

Tilikauden yli/alijäämä 1.185,13 565,49

11.415,56 11.230,43

VIERAS PÄÄOMASiirtovelat 1.283,54 2.071,991.283,54 2.071,99**13.699,10 € 13.302,42 €**

TOIMINTASUUNNITELMA v. 2007

Haveristen sukuseuran toimintaa ohjaa seuran sääntöjen 2 §, jonka mukaan seuran tarkoitus on selvittää suvun perinteitä, edistää yhteenkuuluvaisuutta, järjestää yhteisiä kokouksia, sukupäiviä, retkiä, kursseja, sekä kerätä ja arkistoida sukua koskevaa tietoutta. Lisäksi tietoutta sukuseurastamme ympäröivään yhteiskuntaan lisätään.

Sukuseuran kokous pidetään Kesälahdella 9.-10.6.2007. Hallitus kokoontuu vähintään 4 kertaa toimeenpanemaan sukukokouksen päätöksiä

Sukuseuran jäsenrekisteriä ylläpidetään perinteiseen tapaan ja jäsenistön määrää pyritään kaikin tavoin lisäämään

Urheileva sukukuntamme järjestää perinteisen Haver-Cup 2007 tennistapahtuman, lisäksi kilpailutoimintaan osallistutaan mahdollisimman monimuotoisin tavoin.

Tiedotustoiminnassa jatketaan Pyällyspuu-lehden julkaisua, johon pyydetään yhä useampaa seuran jäsentä tuomaan oman rikkaan artikkelipanoksensa.

Haveristen sukuseuran kotisivuja aletaan hyödyntää entistä enemmän sähköisen tiedonkulun levittämiseen sukukunnan keskuudessa ja kirjallisen materiaalin arkistoinnissa.

Sukuseuramme kirjasarjan toista osaa pyritään edistämään.

Tulevien vuosien retkisuunnitelmia aloitetaan kartoittaa.

HAVERISTEN SUKUSEURA RY

TALOUSARVIO

	v. 2006	toteutunut	v. 2007
KULUT			
Pyällyspuun toimitus	3 000,00	1 894,69	2 900,00
Toimistokulut	350,00	219,12	250,00
Pankin kulut	250,00	193,80	250,00
Muut kulut	2 100,00	1 720,60	1 900,00
Ostot/varaston muutos	0,00	192,87	1 760,00
	5 700,00	4 221,08	7 060,00
VARAINHANAKINTA			
Saadut jäsenmaksut	4 800,00	4 440,00	4 800,00
Myynti	300,00	490,00	2 060,00
Muut tuotot	200,00	476,21	200,00
	5 300,00	5 406,21	7 060,00
YLI-/ALIJÄÄMÄ	-400,00	1 185,13	0,00

Haveristen marssilaulu

Oiva Haapalainen

Em #7 #7 Em Em

Kaukaa on Suomeen

Ympäri maata

Am #7 #7 Am #7

esi-isättul-leetssaloja, rantoja a-sut-ta-maan.
aina kaukomaille asti Haffuer, Haverinen rientänyt on.

Am Em #7 #7 Am

Ah-ke-ruus, sitkeys perinnöksi saatu. Tarmolla maatamme
Monelle on ollut se viimeinen rasti maamme kun joutui

Em #7 Em #7 Em

rakentamaan. Lauaen tahdomme isiämme kiittää,
sortohon.

#7 Am #7 Am #7 Em #7

lahjaksi antoivat kaunihiin maan. Laulu tää meidät
nyt

Em Em #7 #7 #7 Em

yhtehen liittää, ketjussa polvien olla kun saan.

3. Luojamme paljon on siunannut meitä
antaen armoaan, rakkauttaan.
Siksi me kuljemme johdatuksen teitä
kiitosta Hänelle kaiutetaan

Muista ilmoittaa osoitteen muutokset !!!!

Laita kortti postiin osoitteella:

Marja Leena Haverinen
Limingankatu 5 B 26
90120 OULU
puh. 040 557 3610

PYÄLLYSPUUSSA JULKAISTAVA MATERIAALI

Seuraavassa numerossa julkaistavaksi haluttu materiaali on oltava perillä lehden toimituksessa **12.10.2007 mennessä !!!**

Toimittaja pidättää oikeuden päättää myöhässä saapuneiden kirjoitusten ja uutisten julkaisuajan.

Puheenjohtaja: Esko Haverinen

Kuusirinteentie 2 B 13
96100 ROVANIEMI
puh. 0400 931 367

Sihteeri: Tuovi Häkli

Käpykatu 20
88900 KUHMO
puh. (08) 655 1212

Toimittaja: Heli Haverinen

Puistotie 1 B 10
73600 KAAVI
puh. 040 5507 154
helihaverinen@hotmail.com

• T25

Port Payé
Finlande
120085

•
posti

ECONOMY

N:o 47

Toukokuu 2007

Julkaisija: Haveristen Sukuseura ry
Toimittaja: Heli Haverinen
Painopaikka: M-Print Oy, Vilppula
Kansikuva: Aulis Lehikoinen

Pyällispuu

ISSN 0784-1256